

229. Bog Oče, Bog Sin in Bog Sveti duh

1 Peter je rekel: »Ko si se Ti dal v Jordanu krstiti Janezu, se je odprlo nebo in Božji duh je v podobi ognjenega goloba lebdel nad Tvojo glavo in iz nebes smo slišali razločno izgovorjene besede: Ta je Moj ljubljeni Sin, nad katerim imam Svoje veselje, - Njega poslušajte! Povsem iste besede sem slišal tudi ob neki drugi priložnosti in posebno radi bi Te prosili, da bi jih podrobneje pojasnil, a si doslej tega nekako nismo upali. Toda ker nas hočeš zdaj Ti sam voditi do še pravilnejšega spoznanja Boga, menim, da bi bil zdaj tudi čas, da bi nam to bolj razjasnil, če je to seveda pogodu Tvoji božanskosti.

2 Doslej si bil za nas le resnični Sin Najvišjega. Celo Tvoja telesna mati je povedala, da se ji je prikazal nadangel Gabriel in jo takole nagovoril: Pozdravljena bodi ti, ki si našla milost pred Bogom! Sveti duh te bo obsenčil in rodila boš dečka, ki ga imenuj Sin Najvišjega!

3 Glej, Gospod, to in še zelo veliko vemo in se ne moremo ubraniti nazora, da obstaja najvišji Bog-Oče v nebesih. Ti si Njegov Sin, in to nedvomno, in tretji, gotovo tudi Bog, enak Očetu in Tebi, je vendar očitno Sveti duh! - Se motimo, če tako tudi verujemo?«

4 Jaz sem rekel: »Ni še prišla ura, da bi vam to popolnoma razodel, toda dolgo je tudi ne bo treba čakati. In vendar sem vam že večkrat, ko ste Me prosili, naj vam pokažem Očeta, rekel: 'Kdor vidi Mene, vidi tudi Očeta, kajti Jaz in Oče sva eno. Oče je v Meni in Jaz prav tako v Očetu.' - Kako ste torej to razumeli?«

5 Peter je rekel: »To smo razumeli takole: Zmeraj Te prežema polna Očetova moč, kolikor je potrebuješ tu, na tej zemlji, in tako je večni in neskončni Oče tudi v Tebi. Si Njegova najpopolnejša podoba. Ker pa je Oče kot neskončni, večni in vsenavzoči Bog tudi okrog Tebe in Te gotovo prav posebej obdaja, zato moraš biti tudi Ti v Očetu!«

6 Jaz sem rekel: »Dobro, - in kaj je potem s Svetim duhom? Kaj mislite o Njem?«

7 Peter je rekel: »Gospod, res ne vemo, kaj naj s tem, čeprav si Ti sam rekel, da bodo človeku lahko odpuščeni vsi grehi, nikoli pa greh zoper Svetega duha! Ti očitno nisi Sveti duh, ker praviš, da se grehi, storjeni proti Sinu, lahko odpustijo. Oče to tudi ni, ker bi se lahko grehi zoper Očeta odpustili še prej. Kdo ali kaj je torej Sveti duh? Videli smo ga v podobi ognjenega goloba. Je to od Adama naprej vsem ljudem prikrita tretja Božja oseba, ali je eno z Očetom ali eno s Teboj? Saj vendar ne more biti svetejši kakor Oče in Ti? In vendar si rekel, da grehi zoper Svetega duha ne bodo nikoli in nikdar odpuščeni! Torej mora biti on očitno na nam še povsem neznan način Najsvetejši vseh nebes.

8 Iz tega vidiš, da celo nam, starim učencem, še zelo veliko manjka do popolnega spoznanja Boga, zato se tudi res utemeljeno veselimo tega, da hočeš tudi nas voditi k še čistejšemu spoznanju Boga.

9 Pri Mojzesu je celo strogo zapisano: Jaz, Jehova, sem le Eden in vaš edini Bog! Ne imejte in ne izmišljujejte si drugih bogov poleg Mene! - In zdaj naj bi imeli po naših

omejenih pojmov tri, in kljub temu naj bi verovali le v enega Boga! Glede tega, o Gospod, bi zelo nujno potrebovali natančnejše in jasnejše pojasnilo; tega namreč ni še nihče izmed nas povsem doumel!«

10 Jaz sem rekel: »Le v enega Edinega verujte, ker jih od vekomaj ni bilo več in jih tudi večno ne bo več!

11 Spomina pa nimate ravno najboljšega, da Me zdaj sprašujete to, kar sem vam ob primernih priložnostih že dovolj pogosto razložil, - in kljub temu vam poglobljena stvar še zmeraj ni jasna; kakor sem prej rekel, da je popolno spoznanje Boga najpomembnejša stvar v življenju, ker brez tega ni resničnega življenja, ampak le zmedeno življenje strojev, sem vam kmalu nato pokazal, kaj in kdo je Bog, - toda vaš spomin je šibak in kratkotrajen! «

12 Učenci so rekli: »Gospod, torej okrepi naš spomin!«

13 Jaz sem rekel: »Recite raje: Gospod, okrepi naše meso in našo voljo!; kajti moč spomina je vedno odvisna od moči volje. Vaša duša je sicer zelo voljna, toda vaše meso je slabotno in s tem tudi vaš spomin. Ta se bo okrepil šele tedaj, ko bom nad vas poslal Svetega duha. - Zdaj pa le prisluhnite, in to zelo pozorno!«

230. Troedinost v Bogu in človeku

1 (Gospod): »Vendar to, kar boste zdaj slišali, za zdaj ohranite zase in Me ne razglasite prezgodaj! Kdaj bo pravi čas za to, boste že izvedeli od Mojega Duha v sebi, ki je pravi Sveti duh.

2 Oče, Jaz kot Sin, in Sveti duh smo razločno eno in isto od vekomaj.

3 Oče v Meni je večna ljubezen in kot taka pratemelj in resnična pra-substanca vseh stvari, ki napolnjuje vso večno neskončnost.

4 Jaz kot Sin sem svetloba in modrost, ki izhaja iz ognja večne ljubezni. Ta silna svetloba je večna najpopolnejša samozavest in najjasnejše samospoznanje Boga in večna Beseda v Bogu, po kateri je bilo narejeno vse, kar je.

5 Da pa je bilo vse to mogoče narediti, je potrebna še silna Božja volja, in to je prav Sveti duh v Bogu, po katerem dobijo dela in bitja svoj polni obstoj. Sveti duh je velika izrečena beseda 'Zgodi se!' - in zgodi se, kar sta sklenili Ljubezen in Modrost v Bogu.

6 In glejte, vse to je zdaj tu, v Meni: Ljubezen, Modrost in vsa oblast! In tako obstaja le en Bog in ta sem Jaz in Jaz sem tu sprejel telo le zato, da bi se lahko v vaši podobi približje razodel vam, ljudem te zemlje, ki sem vas ustvaril natančno po Svoji podobi iz prasnovi Svoje ljubezni, - in to se pravkar dogaja.

7 Da pa imate tudi vi v sebi isto, docela Meni podobno trojnost kot Jaz sam, to vam bom takoj razumljivo razložil.

8 Glejte, vsak človek ima v sebi ljubezen in zaradi te ljubezni tudi voljo; kajti ljubezen sama v sebi je želja in zahteva, in prav v želji in zahtevi se skriva volja. To je značilno tudi za vse rastline in živali in v nekem pogledu tudi za drugo materijo.

9 Ljubezen in voljo ima celo najbolj surov in neizobražen človek. Toda kaj doseže s tem? Zadovoljuje le svoje najnižje in najbolj materialne potrebe, ki se instinktivno prestavijo iz njegove surove ljubezni v njegovo voljo, iz te pa njegov razum ne dobi nič drugega kot temno izparino. Glejte, ali niso posledice delovanja takšnega človeka veliko slabše kakor tiste, ki jih povzročijo živali, katerih ljubezen in hotenje vodi višji navdih!

10 Toda povsem drugače je z ljubeznijo in njeno voljo pri tistih ljudeh, katerih razum je postal svetla luč; ta potem presvetli ljubezen, njeno voljo in s tem vsega človeka. Šele tedaj da ljubezen čista sredstva, svetloba ali modrost jih uredi in volja jih izpelje. Ker pa ima človek kot Božja podoba v sebi tudi takšno sposobnost - ali je zaradi tega sestavljen iz treh ljudi ali je samo en človek?«

11 Vsi, posebno stari učenci pa so rekli: »Hvala Ti, o Gospod, da si nam spet enkrat govoril povsem jasno; kajti ne govoriš in učiš zmeraj tako jasno. Šele zdaj zares vemo, kako je s popolno enostjo Boga, in tako si Ti vendarle popoln Bog, kot smo si že večkrat mislili.«

231. Neskončnost in vsenavzočnost Boga v Jezusu. Prikazen ob Jezusovem krstu

1 (Učenci): »Toda ostalo je le še eno vprašanje in potem bo z nami že kar vse prav!
2 Glej, Gospod, Bog pa je poleg vseh Svojih lastnosti tudi neskončen in zato povsod navzoč! Kako je to zdaj mogoče pri Tebi, ko si vendar med nami telesno kot mi, v natančno omejeni osebi?«

3 Jaz sem rekel: »Glejte, vi Moji stari učenci, že spet je očitno, kako slab spomin imate! Mar ne veste več, da ste Me nekaj podobnega vprašali že tedaj, ko smo šli iz Samarije v Galilejo? In ali vam nisem s čudežem na Soncu dokazal, da sem s Svojo voljo tudi v Soncu navzoč popolnoma enako kakor na Zemlji?! In zdaj Me znova sprašujete skoraj isto! Isto sem vam pokazal pri Cezareji Filipovi, pri krčmarju Matiji v Kafarnaumu, ko sem v trenutku napolnil izredno udornino, in v Hotinodori z jezerom malikov, pa še ne razumete skrivnosti Božjega kraljestva in še manj skrivnosti Boga?!

4 Mar ni Moja volja, prežarjena z večno ljubeznijo in presvetljena s svetlobo njenih plamenov, ki je Božja modrost, prav ta za vas nerazumljivi Sveti duh, ki večno neprenehoma iz Mene polni vso neskončnost?! In s tem Svojim Jazom, Svojim Jaz sem in tako tudi s Svojim bitjem in obstojem sem povsod navzoč, tako kot sem zdaj

navzoč med vami v Svojem pravem bitju, brez posredovanja. To sem vam, Svojim starim učencem in bratom, že nekajkrat nadvse jasno pokazal, in vi ste kljub temu pozabili; toda tokrat si boste menda le zapomnili?!

5 Čeprav ne bom zmeraj ostal med vami z vsem Svojim prabitjem, pa bom zmeraj kot povsem Isti do konca časov te zemlje ostal med vami, se pravi med vsemi, ki bodo dosledno ravnali in živeli zvesto po Moji besedi!

6 Kajti zdaj bom tudi to človeškost z mnogoterim trpljenjem in z največjim ponižanjem še na tem svetu, ko bo prišel čas, popolnoma preobrazil v Svojo prabožanskost in potem bom odšel v nebesa k Svojemu Bogu, ki je v Meni, in k vašemu Bogu, ki je zdaj med vami in vas to uči iz Svojih ust.«

7 Več jih je reklo: »Gospod, ljubše bi nam bilo, da bi večno ostal tako med nami, saj kjer si Ti, o Gospod, tam so že tudi najvišja nebesa, in vekomaj ne bi želeli boljših!«

8 Jaz sem rekel: »Zdaj ne govori vaš duh, ampak vaše meso, v katerem je vaša duša še zelo globoko zakopana!

9 Ker vam je čisto duhovno življenje duše v Mojem kraljestvu še docela tuje, bi seveda veliko raje kar večno živeli tu. Toda če bi vedeli, da boste v Mojem kraljestvu v enem trenutku doživeli več in nepopisno večjo blaženost kot v tisoč letih pri najbolj zdravem telesu na tej zemlji, tedaj ne bi govorili tako. Vam, Svojim starim učencem, sem marsikdaj že poprej nakazal, - toda kakor je vaš spomin vedno in povsod kratkotrajen, tako je tudi pri tej zadevi. Vendar vam glede tega ne bom dal novih dokazov; ko bo nekoč Moj Duh prišel nad vas, vas bo že On tako in tako vodil v vso resnico!«

10 Tudi tokrat se je oglasil še zmeraj težko verujoči Tomaž: »Gospod, zakaj smo videli Svetega duha kot ognjenega goloba in zakaj smo slišali Očetov glas iz odprtih nebes?«

11 Jaz sem rekel: »Vedel sem, da boš še ti nekaj vprašal, in tega ti sploh ne zamerim, saj si vendar tudi ti med tistimi, ki redko ali skoraj nikoli nič ne vprašajo.

12 Glej, podoba goloba kaže vašim omejenim čutom: prvič, veliko krotkost, in drugič, veliko sposobnost letenja Moje volje, ki je resnični Sveti duh. Kjer namreč hočem delovati s Svojo voljo, tam sem tudi že neskončno daleč navzoč in delujem.

13 Tudi glas kot od zgoraj iz nebes, je povzročil tudi le Moj Duh, iz Mene izhajajoča Ljubezen, ki Duha vsega napolnjuje in je povsod, tako kot v Meni, najtesneje povezana z Mojo voljo. To, da ste glas slišali kakor iz nebes, naj bi vam pokazalo in vas poučilo, da vse resnično in božansko - dobro prihaja najprej od zgoraj, tako kakor tudi človek postane v srcu dober šele tedaj, ko od Boga razsvetljeni razum razsvetli človekovo srce in ga s tem resnično požlahtni.

14 Šele tedaj, ko je srce enkrat razsvetljeno in vneto v resnični ljubezni, postane v človeku povsem svetlo in živo. Tedaj spregovori tudi tvoja ljubezen in ti reče:

'Svetloba v meni je Moj ljubljani sin, nad katerim imam veselje, Njega - to pomeni, vse Moje želje, poželenja in strasti - poslušajte!' - No, kaj praviš, učenec Moj? Je tako ali ni?«

15 Učenec je rekel: »O, le kako bi moglo biti drugače? V Tebi, o Gospod, sta najvišja ljubezen in modrost! Vsakemu od nas lahko vsa- ko stvar najjasneje razložiš, vendar pa ne bi bilo nič narobe, če bi tudi drugi verniki to kmalu razumeli tako, kot zdaj razumemo mi?!«

16 Jaz sem rekel: »Tistim, ki zmorejo za zdaj natančneje razumeti te velike skrivnosti, sem torej tudi razložil skrivnost Boga. Toda kako naj razumejo in dojamejo te globoko duhovne stvari drugi, ki ne razumejo dovolj niti, ko z njimi razpravljam o zemeljskih in tosvetnih stvareh?

17 Otroci potrebujejo drugačno hrano kakor zreli možje. Kako boš nekaj bolj duhovnega razložil tistemu, ki niti najmanj ne pozna zemlje, ki ga nosi in hrani, in še manj ve, kaj vse obsega in vsebuje zvezdno nebo? Vas pa sem naučil spoznati vse to predvsem zato, da bi si lahko živo predstavljali Božjo veličino in najmodrejši Božji red in tako že laže razumeli to višje in čisto duhovno; drugi pa, ki so tu in so že doživeli marsikaj na svetu, imajo tudi podlago za razumevanje česa višjega, za kar pa jih je vendarle najbolj usposobila njihova velika ljubezen do Mene. In vsi ti usposobljeni so dobili razlago te velike in globoke skrivnosti; vsi drugi naj čakajo, dokler ne bodo usposobljeni sprejeti od Mojega Duha.«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6